

Vydává obecní úřad Malá Štáhle jako nepravidelný informátor. Příspěvky obecní úřad Malá Štáhle, Malá Štáhle 27, 795 01 Rýmařov.
Připravuje: Jana Bulová Foto: Petr Hornáček

Milí spoluobčané a všichni přátelé našeho občasníku.
Dovoďte mi, abych dnešní číslo místního „plátku“ uvedla mnou malinko pozměněným textem písničky, jejíž autorem je můj oblíbený Zdeněk Svěrák.

*Když začne topné období, tak lezou na mě choroby a všechny možné splíny.
Má tvář je v šál zahalená, taky mě zebou kolena, neboť mám řídké džíny.
Ale že mám v duši na dně, optimismu zbytky k osudu se stavím kladně v sklípku stípám třísky.
Když padá listí z kaštanů, krk si šátkem ovážu a očekávám deště.
Když deště kabát prolíjí netrpím melancholií, mám suché tričko ještě.
Když padá listí ze stromů, podejte ruku někomu, buď muži nebo ženě.
Čas těžko někdo zastaví, tak buďme k sobě laskaví, vždyť nežijeme věčně.*

Je to velmi výstižný text, opravdu začíná pochmurné období roku. Čeká nás „dušičkový čas“. Pochmurný čas, který je navíc umocněn tím, že více než kdy jindy, vzpomínáme na své zemřelé blízké.

Já osobně tuto přehlídku nejvíce věnci vyzdobeného hrobu nemám zrovna v lásce. Vzpomínka na ty, kteří mě navždy opustili, mě provází po celý rok. Tradice je ovšem tradice a tato by se měla ctít.

Každý z nás má jistě komu věnovat věneček ze šišek či umělých květů. Položení věnce a zapálení svíčky je důkazem toho, že naši zemřelí stále zůstávají v našich myslích a srdcích.

Pokud na Vaše duše nějaký ten podzimní splín skutečně padne, vezměte si na pomoc náš občasník.

Přicházíme do Vašich domovů, abychom Vám přinesli zajímavé informace.

A co na Vás čeká v tomto čísle?

Informace z jednání obecního zastupitelstva, čtení z kroniky obce, opět velmi diskutované téma odpady a mnoho dalšího. Připraven je pro Vás rozhovor, tentokrát s nejstarší obyvatelkou obce - p. M. Mahdalíkovou. Tak tedy příjemné čtení.

Co Vás zajímá

Kanalizace

Hlavní objekty stavby Kanalizace a ČOV v obci Malá Štáhle jsou dokončeny a poslední den v měsíci říjnu byla stavba předána. Předpokládá se, že terénní úpravy, pokud nejsou již hotovy, budou dokončeny na jaře příštího roku. Dokončena je i převážná většina přípojek a jejich napojování proběhne v první polovině listopadu. S každým uživatelem kanalizace bude sjednána smlouva o odvádění odpadních vod, ve které budou řešeny podmínky odvádění odpadních vod a platební podmínky.

Čistírna splaškových odpadních vod je provedena jako kontejnerová. Základ čistírny tvoří biologický reaktor např. typu BIO CLEANER. Hlavní technologické celky ČOV nátokový-denitrifikační prostor, aktivační a dosazovací prostor jsou propojeny do uzavřeného okruhu. Interní propojení a funkce jednotlivých technologických prvků procesů čištění jsou zabezpečeny pneumatickými zařízeními bez pohyblivých součástí, čímž je zvýšena provozní spolehlivost celého zařízení.

Zdůrazňujeme, že do kanalizace mohou být odváděny jen splaškové vody. Jakékoliv přivádění dešťových vod ohrožuje chod čistírky a bude proto postihováno!!!

Občanské průkazy

Městský úřad v Rýmařově připomíná, že k 31.12.2007 končí platnost občanských průkazů „růžové barvy“. Po tomto datu jimi již není možno prokazovat totožnost a to ani na poště nebo při přebírání doporučených poštovních zásilek ani důchodů. Výměna se netýká občanů narozených před datem narození 1936.

Výměna občanských průkazů se nezaplatňuje, platí se jen pořízení fotografie.

Řidičské průkazy

Řidičské průkazy vydané od 1. července 1964 do 31. prosince 1993 jsou jejich majitelé povinni vyměnit nejpozději do 31. prosince 2007.

Svůj řidičský průkaz si můžete vyměnit na příslušném pracovišti obecního úřadu obce s rozšířenou působností nebo magistrátu města na území ČR

K výměně musíte mít s sebou:

- platný doklad totožnosti - občanský průkaz nebo cestovní pas
- jednu fotografii o rozměrech 3,5 x 4,5 cm
- řidičský průkaz, kterému končí platnost
- osoby starší 60 let potvrzení od lékaře o zdravotní způsobilosti k řízení vozidla

Děkujeme všem občanům, kteří přispěli do sbírky DIAKONIE. Sběr se zdařil, bylo odevzdáno 22 pytlů či krabic šactva.

Z jednání obecního zastupitelstva

Jednání dne 7.9.2007

Zastupitelstvo obce schvaluje Petici za uspořádání referenda o umístění základny Národního raketového systému obrany Spojených států v ČR.

Zastupitelstvo obce schvaluje zvýšení nájemného v obecních bytech od 1.1.2008 o 9,7% pro byty s normální kvalitou a o 15,8% pro byty se sníženou kvalitou.

Zastupitelstvo obce schvaluje, aby pro rekreační domek č.p. 7, paní Monincové, byla vyžadováno zaplacení popelnice jako podnikatele, s účinností od září t.r., s tím, že k domku bude poskytnuta popelnice.

Zastupitelstvo obce schvaluje další jednání týkající se stavby větrných elektráren na katastru území obce Malá Štáhle s fa JUWI,s.r.o..

Jednání dne 5.10.2007

Zastupitelstvo obce schvaluje smlouvu o zřízení kanalizační přípojky pro pana Bulu v ceně 2 000,-Kč, ve které je zohledněno bezplatné věcné břemeno (umístění řadu na pozemku).

Zastupitelstvo obce schvaluje prodej p.p.č. 25 o výměře 1784 m² za cenu 25,-Kč/m² a p.p.č. 186/6 o výměře 262 m² za cenu 20,-Kč/m². Kupní cena bude navýšena, podle právních předpisů, o hodnotu dřevin, nacházejících se na pozemku. (o prodej požádal p. Gavenčiak).

Zastupitelstvo obce schvaluje záměr pronájmu části pozemku p.č. 105/1 panu Pavlu Kročilovi st. (Jedná se o obecní pozemek mezi oplocením p. Hebláka a p. Monince.)

Zastupitelstvo obce bere žádost prodeje částí pozemků panu Josefu Monincovi na vědomí a odročuje schválení po dodání geom. plánu.

Zastupitelstvo obce schvaluje bezplatné převedení vodárny (Čerpadlo KSB Ama) v domě č.p. 36 na Společenství vlastníků jednotek MŠ 36.

Vzpomínka na minulé čtyři měsíce v obci:

Společenská kronika

„Život je jako hodina matematiky. Počítáš příklad a najednou zjistíš, že jsi udělal chybu. Chceš se vrátit a napravit ji, ale v tom zazvoní“

V měsíci listopadu a prosinci oslaví své **životní jubileum:**

Abrahámová Hana	16. listopad	25. narozeniny
Studená Jarmila	23. listopadu	83. narozeniny
Gajdoš Pavel	30. listopadu	81. narozenina
Mahdalíková Marie	3. prosince	90. narozeniny

Srdečně gratulujeme i všem ostatním oslavencům

Také v sychravém podzimu můžeme vyrazit za kulturou a zábavou:

Něco pro zahřátí:

- 10.11. Degustace Svatomartinského vína Hotel Avalance v Dolní Moravici
- 24.11. Speciality z domácí udírny a ochutnávka destilátů ve Stránském

A něco s vůní vánoční:

- 1.12. Rozsvícení vánočního stromku s hudbou ve Staré Vsi
- 8.12. Mikulášská besídka v Malé Štáhli**
- 23.12. Soutěž o nejchutnější vánoční cukroví ve Stránském
- 24.12. Setkání občanů Malá Štáhle u vánočního stromku na návsi**
- 24.12. Zpívání vánočních koled u vánočního stromu v Rýmařově

Věřím, že co nejvíce občanů naší obce si nenechá ujít příležitost vidět rozzářené i ustrašené tvářičky našich nejmenších na obecním úřadem pořádané Mikulášské besídce. Těšíme se na Vás také u vánočního stromku.

Pranostika na listopad

Chodí-li sv. Kateřina po ledě, chodí pak sv. Štěpán po blátě.
Studený listopad - zelený leden.
Svatá Cecílie sněhem pole kryje.
Na sv. Martina slunečno - dlouhá zima.

Pranostika na prosinec

Svatá Viktorie obrázky na okna ryje.
Jaké zimy v prosinci - taková tepla v červnu.
Svatá Lucie ukazuje svou moc, neb nám dává nejdelší noc.
Je-li na Štědrý den vítr, bude úroda malá.
Mráz na Boží narození, udrží se zima bez proměny.

Naše osobnost

V měsíci prosinci oslaví své nádherné životní jubileum nejstarší občanka Malé Štáhle. Právě ona - p. Marie Mahdalíková je osobností tohoto čísla. Mé pozvání k rozhovoru přijala a věřte mi, že se mi s ní opravdu hezky povídalo. Její život je protknut tolika stěžejními okamžiky, že tyto by zajisté vydaly na román. Dovolila jsem si ty nejdůležitější momenty jejího života zachytit.

Narodila se v roce 1917 v polském hornickém městě. Její rodiče přivedli na svět sedm potomků, ona byla v pořadí šesté dítě. Tatínek pracoval jako horník a maminka se starala o děti a domácnost. Když byly p. Marii čtyři roky přišla o svou maminku a po její smrti nebylo dětství právě lehké. Tatínek si našel novou ženu o dvacet let mladší a ta byla pro p. Marii i pro její sourozence macechou. Macechou v pravém slova smyslu. Paní Marie vzpomíná, že její nejmladší bratr, když mu bylo deset let raději utekl z domova, než aby žil s touto ženou pod jednou střechou. Sám jen lehce oblečen urazil 70 km od domova. Všude, kde šel, že utíká od zlé macechy ho lidé vzali pod svou ochranu, aby se nemusel domů vrátit.

Do školy paní Marie chodila v Polsku a to sedm let, taková byla tehdy povinná polská školní docházka.

Když jí bylo sedmnáct let vážně onemocněla břišním tyfem a pohybovala se na tenké hranici života a smrti. Nemoc nakonec překonala.

Přišel podzim roku 1939 a s ním druhá světová válka. Musela být registrována na pracovní úřadě a v květnu 1940 se spolu se svou sestrou vydala transportem do Německa. Zažila opravdový strach, vůbec se sestrou nevěděly, co bude dál. Spolu s ostatními přijeli do velkého města a byli nahnáni do velké haly. Pamatuje si obrovský balkón a na něm ženu, která křičela :

„ Teď budete pracovat a budete jíst německý chléb. Také budete nosit na všem oblečení viditelné označení P /polský občan/,„

Poté byli rozděleni do nákladních aut a rozvezeni do různých továren po Německu. Paní Marie si dobře pamatuje na chvíle plné strachu a obav, aby ji se sestrou nerozdělily. Naštěstí se tak nestalo a spolu se sestrou zůstala pracovat v továrně na konzervování zeleniny.

Tady poznala svého muže, který zde také byl na „nucené práci“ a společně strávené chvílky jim oběma alespoň na chvíli zpříjemnily smutné období války.

Na Velikonoce v roce 1941 dostali povolení odjet na pár dní do Polska a tam v kostele vstoupili do svazku manželského.

Po skončení války odjeli k manželovým rodičům k Uherskému Brodu. Tam ovšem pro ně práce nebyla. Její muž našel na jaře roku 1946 inzerát, že v pohraničí nabízejí práci v textilním průmyslu i s bydlením. Rozjeli se tedy do Bruntálu a následně do Malé Štáhle. Byt jim byl přidělen ve „starých činžákách“.

Po návratu z dovolené v roce 1948 jim bylo vedením fabriky sděleno, že se továrna zavírá. Práce jim byla nabídnuta v Oskavě, kde žili 3 a půl roku. Srdce paní Marie ovšem zůstalo v Malé Štáhli a tak, když továrna obnovila svůj provoz vrátili se zpět. Nejprve bydleli na statku Folvarských, pak na „Bršťákovém“ a poté v kolonci tam, kde dnes bydlí rodina Mackurová.

Paní Mahdalíková pracovala celý život ve zdejší továrně, nejprve jako dělnice a později na vrátnici.

Manželství paní Marie nebylo zrovna růžové. Osud manželům děti nedopřál a navíc manžel našel velkou zálibu v alkoholu. I přes všechno trápení se p. Marie dokázala o svého muže,

když vážně onemocněl a bylo mu opravdu zle, dobře postarat. V roce 1988 ovdověla a později se z kolonky stěhovala „na třicátku“. Tady žije dodnes.

Je velmi ráda, že má za své sousedy manželé Dohnalovi, na které se může kdykoli obrátit s prosbou o pomoc. Její velké poděkování za ochotu a péči patří také p. A. Rechterikové a p. B. Štrajtové. P. Rechteriková jí pravidelně uklízí a pere prádlo a p. Štrajtová nosí obědy, nakupuje. P. Marie by se bez pomoci ostatních nedokázala již obejít a tak všem těm, kteří jí pomáhají, velmi a velmi děkuje. Život jí často neukazuje svou dobrou tvář, co se ovšem týče přátel, to je výjimka. Ona, Dohnalovi a p. Rechteriková mají „tradici“ společné kávové půlhodinky a p. Marie se na ni každý den velmi těší.

A jak se má p. Mahdalíková dnes?

Zdravíčko celkem slouží, a to je hlavní. Velmi ráda již od dětství čte. Tatínkovi, který nechodil do školy a neuměl tudíž číst, dokázala předčítat celé hodiny a dnes na to velmi ráda vzpomíná.

Nejraději čte tzv. „červenou knihovnu“, knížky o lásce.

Její velkou vášní jsou také křížovky. Dříve se pilně věnovala ručním pracím, ale dnes, po dvou očních operacích to již není možné. Také televizní obrazovka se často stává jejím společníkem. České seriály a české filmy je to, čemu dává p. Marie v televizním vysílání přednost.

A co p. Marie a vztah k rodnému Polsku?

Pokud to bylo jen trochu možné do Polska jezdila. V Malé Štáhli ji také navštěvovala její sestra žijící v Polsku. Také byla na pohřbu tatínkovi v Polsku. Zemřel v 83 letech, krátce po smrti své druhé ženy/macechy/, p. Marie si myslí, že se bez ní utrápil.

Po nástupu tvrdého komunistického režimu padesátých let nebylo ovšem možno do Polska vycestovat. Dlouho tak byl osobní kontakt s rodinou omezen. Později ji manžel vyřídil v Praze dokumenty potřebné k návštěvě Polska a tak se styk s rodinou obnovil.

Dnes již nikdo s jejich sourozenci nežije a p. Marie si dopisuje jen se svou neteří.

Velmi děkuji p.M. Mahdalíkové za možnost, nahlédnout do jejího soukromí a z celého srdce jí přeji za sebe a jistě také za všechny občany Malé Štáhle hlavně hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Výzva ke spolupráci

Za pár týdnů nás čeká nejkrásnější období v roce- *čas vánoční.*

Oslavě narození Ježíše Krista věnuje mnoho občanů maximum tzn. napeče co nejvíce druhů cukroví, připraví vánoční výzdobu, provoní dům vůní purpury a poslouchá koledy a mnoho jiného. Obecní úřad připravuje pro Vás speciální vánoční číslo.

Najdete jej ve svých schránkách v čase adventním.

Znovu připomínáme, že velmi rádi uvítáme Vaše náměty k tomuto speciálnímu vydání. Jistě máte Vánoce velmi rádi, tak se nenechte prosit a pojdte se podělit s ostatními o své rodinné recepty na vánoční cukroví, popis nejrůznějších tradic atd.

Své podněty předejte paní Bulové, která vánoční vydání připravuje.

Těším se na spolupráci s Vámi.

Ochrana soukromého majetku

Žijeme v tzv. „Sudetech“ a drtivá většina z nás jsme potomci přistěhovalců, kteří se zde ocitli po druhé světové válce. Naši předci se stali osídlenci ve vybydlených vesnicích, kde jim byly státem přiděleny domy po odsunutých Němcích. Vše tehdy dostali tzv. „za hubičku“. Domy, které nebyly osídleny se pak staly společným majetkem. Každý, komu chybělo dřevo, cihly či jiný stavební materiál tyto domy beze studu raboval. Nebyly přece ničí a nenávisť vůči válečným zvěrstvům Německa, jako by toto jednání omlouvala.

Český národ tak velmi rychle tomuto jednání přivykl.

Poté přišlo období „kolektivního vlastnictví“. Mnohde nám nepatřilo nic a patřilo vše. Ošetřování takového vlastnictví mělo mnoho trhlin, m.j. také proto, že jsme nic nevladnili, což ovlivnilo naše chování, nevytvářelo úctu k majetku, nutnost respektu k majetku jiného.

Dnes ovšem žijeme ve zcela jiné době a toho, co si sami vybudujeme, to si i ochraňujeme, zcela právem považujeme svůj majetek za nedotknutelný, chráníme ho před mnohým a mnohými. Vlastnictví má svoje výhody i nevýhody, tak jako vše zde na Zemi, zkušeným slouží a nezkušeným poroučí.

Mnozí z nás ale stále ještě žijí stále v mylném pocitu, že vše, co není oploceno, ohrazeno či jinak označeno je všech. Velký omyl. Celá řada z nás, jsou vlastníky půdy. Na koupi či pronájem pozemků jsme museli vynaložit nemalé finanční prostředky. Nejinak jsou na tom zemědělci. Ti na své zakoupené či pronajaté pozemky pobírají státní dotace. Aby ovšem dostaly dotačním titulům musejí splnit celou řadu podmínek stanovených zákonem.

Dotační tituly se uzavírají na dobu pěti let a po tuto dobu se s pozemkem nesmí nakládat jinak, než jak je uvedeno v dotačním titulu. Pozemky, ať vlastní či pronajaté musejí správně ošetřovat, pokud pozemek slouží jako pastvina, musí být přepasen hospodářskými zvířaty a nedopasky po zvířatech musejí být posečeny a sklizeny. Louka pak musí být dvakrát za sezónu posekána a sklizena. Není dovoleno s pozemky jinak nakládat.

Na správné hospodaření zemědělců dohlíží kontrolní orgány - např. Státní zemědělský a investiční fond, kontroly ekologického zemědělství a další a další. Pokud shledají na pozemcích i sebemenší nesrovnalosti nastoupí sankce. Pozemek, i jeho část, který nebyl správně obhospodařován je vyjmut z dotačního titulu a zemědělec na něj již nepobírá dotace. Tyto dotace ovšem musí ministerstvu zemědělství vrátit i za uplynulé období.

Pro názorný příklad. Zemědělec hospodaří od roku 2000 na pozemcích pronajatých od restituanta.. Vše je v pořádku až do roku 2003, kdy kontrola zjistí, že na pozemku si restituent zasadil políčko brambor. Takový pozemek je vyjmut z dotací a všechny doposud získané dotace je zemědělec povinen vrátit.

Uvědomme si, že na pozemcích v blízkosti naší obce hospodaří hned několik zemědělců. Respektujme tedy jejich právo na ochranu soukromého pozemku. Tyto pozemky jsou jejich „výrobním nástrojem“ a my všichni bychom si tento fakt měli uvědomit.

Co máš vedlo k napsání tohoto článku???

Pan M. Novák - soukromý zemědělec z Jamartic, má v nájmu pozemky v naší obci. O pozemky se musí z výše uvedených důvodů řádně starat. Bohužel situaci mu neustále zneprůjemňují neukáznění občané naší obce. Jeho pozemek jim, při jízdě dopravním prostředkem, slouží jako zkratka při cestě k domovu. Jsou zde již vyjeté koleje od automobilů. Pan Novák se snažil upozornit na fakt, že toto není cesta, ale louka tím, že vjezd na pozemek ze státní silnice č. 11 přehradil panely. Po jednání starosty s ním byly nahrazeny závorou. Situaci to ovšem nevyřešilo, někteří neukáznění lidé jezdí vesele dál, někdy louka vypadá jako tankodrom. Asi usilují o drastičtější řešení ochrany

Testík pro povzbuzení mozkových závitů

Tento testík slouží k orientačnímu průřezu všeobecných znalostí každého z nás. Přeji mnoho úspěchů. Na testík máte libovolné množství času.

1. Jak se jmenoval první prezident USA?
2. Jaké je hlavní město Austrálie?
3. Jak se jmenoval autor knihy Dobrodružství Toma Sawyera?
4. Kolik bylo punských válek?
5. V kterém roce objevil Kolombus Ameriku?
6. Která řeč má největší slovní zásobu?
7. Kolik gramů má 1 tuna?
8. Kdo byl nejvyšším bohem starých Řeků?
9. Který polárník první stanul na jižním pólu?
10. Kdo složil operu Figarova svatba?
11. Která země na americkém kontinentu má největší rozlohu?
12. Který oceán je největší?
13. Kolik států má USA?
14. Která je nejvyšší hora Evropy?
15. Kdo namaloval holubici míru?
16. Kdo vynalezl dynamit?
17. Kdo vytvořil sochu Davida?
18. Kdo byl Champolion ?
19. Co je vitriol?
20. Který savc je největší?
21. Kdo první použil slovo robot?
22. Co je Sorbona a kde se nachází?
23. Co je matriarchát?
24. Co je Androméda?
25. Který nerost je nejtvrďší?
26. Co je firm?
27. Který je největší ostrov světa?
28. Z čeho je kaviár?

Výsledek testíku:

28 bodů- podvodník - tak inteligentní člověk totiž nemůže v ČR objektivně existovat
27-25 bodů -génius
24-22 bodů -velice inteligentní jedinec
21-19 bodů - průměrný vzdělanec
18-16 bodů -podprůměrný vzdělanec
15-13 bodů -malinko nevzdělaný jedinec
12-10 bodů -takový malý hlupáček
Méně než 10 bodů -nejste sice vzdělanec, ale je na Vás sympatické, že alespoň umíte číst

A znovu odpady

Na stránky občasníku se opět vrací téma odpady. Mnohé z Vás možná napadne, že tomuto tématu je věnováno až příliš mnoho prostoru. Nenechte se ovšem mýlit. Čím více informací Vám k třídění a následnému využití odpadu přineseme, tím lépe se budete moci v této problematice orientovat.

Nahlédneme-li doma do našeho koše na odpadky, tak uvidíme velmi různorodou směs, kterou nezbyvá než vysypat do popelnice. Pokud se však zamyslíme nad každým odpadem, který do koše neseme, zjistíme, že odpady můžeme rozlišit na:

Využitelné - tyto odpady je možno dále zpracovat, např. papír a lepenka, sklo, plasty /PET lahve, kelímky, folie/, kovy /plechovky, hliník/, kompostovatelný kuchyňský odpad atd.

Tyto druhy odpadu se v Malé Štáhli ukládají do barevných nádob.

Na ukládání kompostovatelného odpadu se výborně hodí nádoba na kompost uložená někde v rohu zahrady.

Objemné - to jsou odpady, které nevejdou do popelnice, např. starý nábytek, koberce, linolea, umyvadla, elektrotechnika, drobný stavební odpad atd.

Tyto odpady můžeme odvést buď na sběrný / recyklační/ dvůr v Rýmařově nebo využít přistavění kontejneru na objemný odpad. V naší obci je tento přistavěn 1x ročně, vždy na jaře.

Nebezpečné - tyto odpady mají nebezpečné vlastnosti, proto se nesmí vyhazovat do popelnice. Např. léky, zářivky, výbojky, akumulátory, baterky, ledničky, nádoby znečištěné chemickými látkami či oleji.

Nebezpečné odpady odnášejte pouze na sběrný dvůr. Nevyužitá léky můžeme také odevzdat v lékárně.

Ostatní - odpady, které zbudou po vytřídění všeho, co je možno dále využít. Např. znečištěné - mastné obaly od potravin, voskovaný papír, textil, porcelán, popel.

Toto jsou odpady, které mají skončit v popelnici.

Nám, občanům obce Malá Štáhle, je umožněno odpad třídít. Přesto spousta z nás takto nečiní. Každý z nás by si měl uvědomit fakt, že toto netřídění odpadu se promítne v navýšení výdajů obce a naopak tříděním se zvyšuje příjem obce. Zjednodušeně řečeno, obec doplácí na „netřídíče“. Zejména bych chtěla apelovat na rekreanty, majitele chalup či chat. Právě před chatami a chalupami můžeme vidět vedle naplněných popelnic také plné pytle nevytříděného odpadu.

Obecní zastupitelstvo zvažuje zřízení kontejnerů na bílé sklo a nápojové kartóny.

Pakliže se tyto kontejnery v naší obci objeví, bude možnost správného třídění odpadu 100%. Zda bude také skutečné třídění odpadu 100% je už pouze na nás - občanech.

Dozvoľte mi závěrem krátkou poznámku k třídění železa. Staré železo vracíme do kovošrotu, kde za něj dostaneme peníze. Obec by s povděkem přijala, pokud by každý z Vás, kdo vracíte železo, mohl přinést na obecní úřad kopii dokladu o výkupu železa. Obec by mohla dokladovat, kolik železa se v obci v daném období vytřídilo. Toto číslo by bylo započteno do celkového množství vytříděného odpadu.

Krátké zamýšlení

Když v roce 1999 můj manžel odešel za prací do SRN a já jej přijela navštívit velmi mě zaujalo 5 odpadkových košů v jeho bytě. Jeden byl na BIO odpad / slupky z ovoce a zeleniny, zbytky potravin, sáčky od čaje/. Do dalšího ukládal sešlapané PET lahve, vymyté kelímky od jogurtů, sáčky, obaly od vakuovaných výrobků. V dalším se nacházely vypláchnuté plechovky a vymyté konzervy. Čtvrtý koš sloužil k uskladnění papírového odpadu. Do posledního koše se dalo to, co již nešlo vytřídít.

Ve firmě, kde pracoval, měli majitelé na zahradě černou popelnici pro BIO, modrou pro papír a třetí pro netříděný odpad. Tyto tři popelnice specializovaná firma vyvážela v zimním období jedenkrát měsíčně a v letním období jedenkrát za čtrnáct dní. Při počtu zhruba 15 obyvatel domu, kteří plnili tyto popelnice je s podivem, že tyto nepřetékaly. Na plasty, kovy a sklo sloužily stejné barevné kontejnery, jaké vidíme u nás.

V roce 1999 se v České republice o třídění odpadu mnoho nemluvalo. Já jsem tehdy měla na vlastní oči možnost poznat, že odpad opravdu takto třídít lze. Záleží jen na disciplinovanosti každého občana. Všichni ti, kteří spoustu let sypali veškerý odpad vyprodukovaný ve své domácnosti v lepším případě do popelnice a v horším do blízkého lesíku s tímto jistě mohou mít problém. Mladé generaci je nutnost třídít odpad vštěpována již od školních lavic. Doufáme tedy, že oni toto pochopí a uvědomí si, že třídít odpad znamená být IN.

Zima přichází

Vzpomínka na prvního „malošáhelského kronikáře“

První řádky v kronice naší obce byly psány od roku 1945. Jejich autorem byl kronikář p. Rudolf Stivar. Dovolte mi tedy pár řádků právě o něm.

Narodil se roku 1899 v Kopytné (okres Uherský Brod). Vystudoval v Uherském Brodě reálku, kde v roce 1920 maturoval. Mezi studii účastnil se v letech 1917 – 1918 války (na italském bojišti). Od roku 1920 působil jako učitel (řídící učitel) v okresech Uherský Brod, Brno – venkov, Mikulov, na Podkarpatské Rusi a v okrese Uherské Hradiště. Do pohraničí – do Jamartic přišel v roce 1945 jako řídící učitel.

V roce 1930 se oženil a spolu se svou ženou Helenou vychoval dceru Drahušku (paní Jilgová). Do Malé Štáhle nastoupil jako ředitel národní školy 1. září 1948. Od srpna 1953 byl učitelem a ředitelem zvláštní školy v Rýmařově. V roce 1960 odchází do důchodu. Zemřel v roce 1992 v Rýmařově. Poslední jeho rukopis najdeme na stránkách kroniky obce Malá Štáhle v roce 1972.

A které další osoby pověť zapisovaly naše dějiny???

Zlomové okamžiky, které se odehrály v naší obci v letech 1973 až do listopadu 1990 zapsala do kroniky obce p. Ludmila Habidová.

Od začátku roku 1991 (po komunálních volbách) se v psaní kroniky obce pokračuje. Znovu se zapisuje rok od roku. Paní Habidová byla kronikářkou obce až do roku 1998. V tomto roce se p. Habidová rozhodla opustit naši obec, kde dlouhá léta působila jako knihovnice, kronikářka a zaměstnankyně tírny.

Její následnicí se v roce 1998 stala sl. Petra Neshodová. Její rukopis nalezneme v kronice až do roku 2004.

Stávající kronikářkou obce je p. Blanka Štrajtová.

Všem těm, díky kterým můžeme nahlédnout do naší historie, za jejich velmi záslužnou práci velmi děkujeme.

Kronika obce Malá Štáhle se nachází v prostorách obecního úřadu a každý, kdo má zájem, zde do jejich listů může nahlédnout.

Správné odpovědi k testíku na straně 8:

1. G. Washington	11. Kanada	21. K.Čapek v dramatu
2. Canbera	12. Tichý	R.U.R
3. Mark Twain	13. 50	22. univerzita v Paříži
4. 3	14. Mont Blanc	23. vláda žen
5. 1492	15. Picasso Pablo	24. souhvězdí
6. angličtina	16. Alfréd Nobel	25. diamant
7. jeden milión	17. Michalangelo	26. druh sněhu
8. Zeus	18. rozluštitel hieroglyfů	27. Grónsko
9. R. Amunsen 1911	19. kyselina sírová	28. jikry jesetera
10. W.A.Mozart	20. velryba	

Rok 1951

Složení MNV se po květnových volbách znovu mění. Jeho předsedou se stává Gregor Podhorský. V tomto roce opouští Malou Štáhli a svou usedlost č.1 Štefan Krupa. Zvířectvo přebírá JZD, půdu pak MNV. JZD nevykazuje valnou činnost. Každý jeho člen se stará jen o sebe a chce z JZD získat jen výhody pro sebe.

Obec dostává velkou pračku a zřizuje v domě č.29 /kancelář MNV/ slušnou prádelnu, kterou vede výbor žen. Prádelny je hojně využíváno a jsou stanoveny poplatky za použití a elektrickou energii.

Práce na MNV je v tomto roce dost. Provádí se skartace archívu, do přesného stavu se uvádí všechny zemědělské statistiky, provádí se soupis hospodářských zvířat atd.

Také v továrně se pilně pracuje. Dokončují se práce v provozovně a v kotelně a upravují se příjezdové cesty ke skladišti a k hlavní provozní budově. Několik žen je zaškoleny pro třídění, v níž se třídí vlákno a označuje podle kvality.

Stavba „kolonky“ pokračuje. Začátkem listopadu se byty osazují. Byty byly přiděleny: č.37 Gernot Michalke a rodina Kiacova, č.38 Drahomíra Stivarová s rodiči, č.40 Františka Smolková. Zbývající byty se osadí v příštím roce.

Ředitel školy se po vypjatých letech nervově zhroutil. Do školy dochází učitelka z Velké Štáhle. Od této doby se také nehraje loutkové divadlo.

Až na řídké výjimky přidělenci zemědělských usedlostí a rodinných domků se o stavby nestarají. Objekty velmi rychle chátrají. Opuštěné domy jsou zcela znehodnocovány, neboť potřebuje-li někdo trámy či cihly bere z těchto domů a jejich úplná zkáza se rychle blíží.

V tírně je ustanoven ČSM. Drahomíra Stivarová sestavuje z mladých spoluobčanů malý sbor a jednou měsíčně tento sbor vystupuje v hostinci.

Rok 1952

Členové MNV jsou velmi aktivní a získávají finanční prostředky na důležité obecní akce. Např. na úpravy požárních nádrží. Důležitým úkolem MNV je také uvést zemědělství do patričních kolejí. Ač se funkcionáři MNV snažili sebevíc nepodařilo se jim JZD v obci udržet. Nepřidělená půda /80ha/ zůstala na starosti MNV. Od tohoto roku opět všech 9 zemědělských usedlostí hospodaří každá samostatně. Žně se provádějí za pomoci brigádníků tírny a díky nim se podaří vše řádně sklídit a odvést na státní nákup předepsané množství obilovin. JZD se likviduje a finanční otázky řeší „Spořitelna“ v Rýmařově.

Nutno poznamenat, že ani hospodaření společné ani jednotlivé nebylo dobré. Dobytek u většiny hospodářů v zimě trpěl a pohled na něj při jarním výběhu byl k pláči. Jednotlivci místo aby se starali o hospodářství, oddávají se alkoholu. To se odráží také na úrovni dětí z takových rodin.

Také v tomto roce se pokračuje na stavbě nového traktu provozovny a upravují se prostory provozovny staré. Zlepšuje se prostředí jednotlivých pracovišť. Továrna má okolo 80 zaměstnanců. V části továrny, za správní budovou se zřizují záhonky a pěstuje se zelenina.

Osazují se poslední byty v „kolonce“. Č. 38 Ludvík Fojtík, v č. 40 místo p. Smolkové nastupuje František Piták, v č. 40b Jakub Machálek a v č. 41 Martin Švejdlík a Pavel Gajdoš.

Nájemníci si zřizují zahrádky a prostředí „kolonky“ upravují. Osazením „kolonky“ se vyprázdnily byty ve správní budově továrny a vznikly tady nové kanceláře. Také se zde plánuje vybudování závodní jídelny a kuchyně. Do tírny přichází pracovat asi 30 řádových sester. Továrna na podzim tohoto roku přechází pod národní podnik Lenas se sídlem v Bruntále.